

เมื่อ “หญิง” ต้องเป็น “ชาย”: แพรนซิส เอฟ. ฮีเบิร์ต

แคเรน ไวกิ้งมอองออกไปนอกหน้าต่างห้องที่เป็นทั้งห้องนอนและห้องทำงานในบ้านของเธอ หิมะตกลงมา บาง ๆ ในตอนกลางคืนบนกิ่งสนที่ล้อมรอบหน้าต่าง ซึ่งบัดนี้ดวงอาทิตย์ส่องแสงเจิดจ้า ช่วงเวลากลางวันอันส่องประกายระยิบระยับตั้งเป็นคำสัญญาที่ช่วยบรรเทาความหนาวเหน็บในฤดูหนาว แต่แคเรนรับรู้ถึงดินแดนมหัศจรรย์แห่งฤดูหนาวด้านนอกได้เพียงครั้งเดียว อันที่จริง เธอค่อนข้างกังวลเอามาก ๆ เกี่ยวกับอนาคตขององค์กรมิชชั่นของเธอ

มันเป็นองค์กรของเธอ เธอเป็นผู้บุกเบิกและเป็นผู้อำนวยการขององค์กรนี้มาหลายปีแล้ว วัตถุประสงค์ขององค์กรคือการจัดหาบุคลากรทางการแพทย์ชั่วคราวให้กับบรรดาโรงพยาบาลมิชชั่นและคลินิกต่าง ๆ แพทย์และพยาบาลจากสหรัฐอเมริกาใช้เวลาช่วงพักร้อน ไปทำงานแทนมิชชันนารีซึ่งกลับบ้านเกิดเพื่อพัก (furlough) ซึ่งบางครั้งคนที่ไม่ไปช่วงพักร้อนมักจะขยายเวลารับใช้ออกไป องค์กรของแคเรนคัดเลือกคนงานชั่วคราวและประสานงานกับพวกเขาในภารกิจที่ท้องถิ่นเหล่านั้นต้องการ

แคเรนทำงานร่วมกับคณะกรรมการอาสาสมัครของแพทย์คริสเตียนในเมืองบอสตัน ในการประชุมครั้งล่าสุดหนึ่งในกรรมการ ดร. บราวน์ ได้ระบุดำถามที่สร้างความน่าตกใจ ในระหว่างการอภิปราย อย่างน้อยก็จากมุมมองของแคเรน เขาหยิบยกประเด็นเรื่องการให้ผู้ชายอยู่ได้อำนาจของผู้หญิง โดยอ้างอิงถึงนักเทศน์ทางวิทย์ที่เขาได้ยินในวันนั้น เขาถามว่าตอนนี้งานมิชชั่นเป็นที่ยอมรับแล้วหรือไม่ พวกเขาไม่ควรพิจารณาหาผู้ชายมาทำหน้าที่แทนหรือ เขากล่าวว่าแคเรนยังสามารถดำรงตำแหน่งอยู่ได้อย่างแน่นอนในฐานะผู้ช่วยผู้อำนวยการ และจะเป็นการล้ำค่าอย่างมากในการฝึกอบรมผู้ชายให้เป็นผู้อำนวยการคนใหม่ ด้วยการมีผู้ชายเป็นผู้นำจึงจะสอดคล้องกับบรรรมณูญของอีแวนเจลิคอลลและพระคัมภีร์

มูลเหตุหลักที่ทำให้เกิดการเสนอเปลี่ยนแปลงผู้บริหารนี้ก่อให้เกิดความว่าวุ่นใจต่อแคเรนตลอดทั้งสัปดาห์ พื้นเพ การฝึกฝน และความมุ่งมั่นในปัจจุบันของเธอคืออำนาจอันเต็มขนาดตามพระคัมภีร์ มันไม่เคยอุบัติกับเธอมาก่อนเลยว่าเธอทำอะไร "ผิด" เมื่อเธอตอบสนองการทวงเรียกขององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้สูงส่งงานมิชชั่น และบริหารจัดการองค์กรที่เธอมั่นใจว่าพระเจ้าทรงเรียกให้เป็น เนื้อหาในการอภิปรายในที่ประชุมนี้ทำให้เธอสับสนอย่างยิ่ง เธอเป็นหญิง คำแนะนำใสด ในพันธสัญญาใหม่คำสอนบรรดาภรรยาหมายความว่าให้ผู้หญิงทุกคนอยู่ภายใต้ผู้ชายทุกคนหรือไม่? คำสอนเหล่านั้นเป็นสากลตลอดเวลาและใช้กับทุกที่หรือไม่? หรือคำสั่งห้ามเกี่ยวกับผู้หญิงถูกกล่าวถึงในสถานการณ์เฉพาะ ด้วยเหตุผลอันเฉพาะเจาะจง?

ในการประชุมคราวเดียวกัน ดร. เฟลมมิง ได้แสดงความกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนผู้บริหารเป็นผู้ชาย เขากล่าวว่าในขณะที่ทุกอย่างกำลังดำเนินไปได้อย่างดี ทำไมพวกเขาถึงเสี่ยงกับความคลาดเคลื่อนอันเป็นส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ด้วย? เขายอมรับว่าเขาไม่รู้ว่าจะคิดอย่างไรเกี่ยวกับประเด็นในพระคัมภีร์และการตีความของคริสตจักร แต่เขารู้เกี่ยวกับสถานการณ์จริงที่คล้ายคลึงกับสถานการณ์นี้มาก

ดร. เฟลมมิงบอกกับคณะกรรมการว่า หลายปีก่อนหญิงสาวคนหนึ่งชื่อจูลี สมิท ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของภรรยาของเธอในขณะที่เรียนแพทย์อยู่ในแคนาดา และเธอรับใช้ในวิทยาเขตต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยหลายแห่งในงานพันธกิจแคมป์สขององค์กรที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่ง เธอยังสนใจพันธกิจในต่างประเทศเป็นอย่างมากและพยายามให้ความใส่ใจใจอย่างดีที่สุดแก่บรรดานักเรียนที่เธอทำงานด้วย เธอยังได้เข้าร่วมสัมมนาพันธกิจในเมืองใหญ่ด้วยความกระตือรือร้นอย่างยิ่ง

ในช่วงเวลาที่เธอทำงานพันธกิจแคมป์ส พระเจ้าประทานนิมิตให้จูลีถึงความต้องการที่เธอรู้สึกว่าจะไม่ได้รับการตอบสนอง คนหนุ่มสาวจำนวนมากมุ่งมั่นที่จะทำพันธกิจมิชชันแต่ได้รับคำแนะนำเพียงเล็กน้อยว่าพวกเขาควรมีส่วนร่วมอย่างไร จูลีสู้สึกได้รับการทรงเรียกให้จัดตั้งองค์กรที่จะช่วยหาองค์กรมิชชันในต่างประเทศที่เหมาะสมของประทานและความสามารถของคนหนุ่มสาวเหล่านี้ให้เป็นที่ใช้งานได้

จากนั้นหนึ่งในสมาชิกคณะกรรมการซึ่งเธอเคารพในความคิดเห็นบอกกับจูลีว่าถึงเวลาแล้วที่จะต้องเปลี่ยนให้ผู้ชายมารับผิดชอบนำองค์กร เขาแนะนำผู้ชายคนหนึ่งซึ่งเหมาะสมที่จะรับงานต่อให้ จูลีลังเลที่จะเลือกชายคนนั้นเพียงเพราะเขาไม่มีประสบการณ์ในต่างประเทศ เธอเองก็ไม่ใช้พวก "ต่อสู้เพื่อสิทธิสตรี" หากชายคนหนึ่งจะเป็นที่ยอมรับของชาวอิวานเจลลิคอลได้มากกว่าเธอ เธอก็พร้อมที่จะก้าวไปสู่การเปลี่ยนแปลง นอกเหนือจากนี้ มันยังจะช่วยให้เธอสามารถจดจ่อในการปรับปรุงบริการได้อีกด้วย

ไม่นานหลังจากที่ชายคนนั้นเข้ารับตำแหน่ง อย่างไรก็ตามก่อนที่องค์กรจะประสบปัญหาอย่างหนัก จูลีได้จัดการเอกสารไฟล์ใหญ่ของผู้สมัครที่ได้รับการเตรียมตัวมาอย่างดี และมีอีกหลายคนได้เข้ารับมอบหมายหน้าที่ในพันธกิจในต่างประเทศแล้ว แต่ไม่นานหลังจากที่เธอส่งมอบตำแหน่งผู้นำให้กับ การให้คำปรึกษาด้านการจัดตำแหน่งก็ถูกยกเลิกและงานขององค์กรก็ลดน้อยลงจนแทบไม่เหลืออะไรเลย ตอนนี้องค์กรถึงขั้นขาดทุนในด้านการเงินตลอด แม้ว่าจูลีจะยังออกไปหาและระดมทุนอยู่ก็ตาม ความขัดแย้งเกิดขึ้นเพราะจูลียังคงเป็นหัวหน้าโดยพฤตินัย เท่าที่ชุมชนอิวานเจลลิคอลที่สนับสนุนพวกเขากังวล เนื่องจากประสบการณ์ในต่างประเทศอันยาวนานของเธอ การเชื่อเชิญให้แบ่งปันในโบสถ์เกี่ยวกับงานพันธกิจจึงมายังเธอแทนที่จะไปหาชายที่เป็นผู้นำซึ่งขาดความเชี่ยวชาญด้านมิชชัน

คณะกรรมการบริหารกลุ่มเล็ก ๆ อยู่ไกลเกินไป และยุ่งเกินกว่าที่จะรู้ว่าเกิดอะไรขึ้น ความอ่อนล้ากับปัญหาทางการเงิน จึงทำให้คณะกรรมการตัดสินใจขององค์กรไปในที่สุด

จูลีได้ทำทุกอย่างตามคำแนะนำของทั้งหัวหน้าคณะมิชชันท้องถิ่น และศิษยาภิบาลของเธอ และรู้สึกถึงการทรงเรียกที่ชัดเจนจากพระเจ้า เกิดขึ้นในสัปดาห์เดียวกันกับที่องค์กรเก่าถูกยุบองค์กรใหม่ถูกรวบรวมขึ้นด้วยเป้าหมายเดียวกัน คราวนี้คณะกรรมการประกอบด้วยคนในท้องถิ่นที่เธอสามารถติดต่อได้อย่างใกล้ชิด พวกเขายินดีกับเธอที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมสิ่งจำเป็นทุกอย่างของพวกเขาในทันที และองค์การใหม่ก็เกิดขึ้นได้ภายในเวลาอันรวดเร็วยิ่งกว่านั้นยังเกิดผลมากกว่าเมื่อก่อน

“ประสบการณ์อันยากลำบากนี้ทำให้รู้สึกเห็นอกเห็นใจผู้หญิงที่เป็นผู้นำมากขึ้น” ดร. เฟลมมิงกล่าวกับแคเรน และคณะกรรมการคนอื่น ๆ “และผมคิดว่าจากเรื่องราวของเธอมิบบทเรียนอันล้ำค่าสำหรับเรา เราควรระวังไม่เดินซ้ำความผิดพลาดที่ผู้อื่นทำมาแล้ว”

การกล่าวถึงผู้นำที่เป็นผู้หญิงขึ้นทำให้ ดร. บราวน์มีโทสะขึ้นมามาก และแคเรนเองก็ต้องสะดุ้งเพราะเธอพยายามหลีกเลี่ยงการโต้แย้งในเรื่องนี้มาเสมอ เธอต้องการทำงานในการประกาศข่าวประเสริฐต่อไปและหลีกเลี่ยงการเข้าไปพัวพันกับความยุ่งยากว่าใครควรเป็นผู้นำ

“แต่...” แคเรนคิดขณะเอื้อมไปหยิบเสื้อคลุมและผ้าพันคอ “ฉันอยู่ตรงกลางเพียงเพราะฉันเป็นผู้หญิง ไม่ว่าจะฉันจะชอบหรือไม่ก็ตาม” เมื่อเธอเปิดประตู ปุยหิมะก็ร่วงหล่นบนหัวของเธอ เธอนึกถึง 1 โครินธ์ 11:10 แล้วก็ยิ้มให้กับตัวเอง หิมะเป็นสัญลักษณ์บอกว่าอำนาจอยู่บนหัวของเธอเองหรือไม่? ไม่ เธอต้องการคำแนะนำที่เป็นรูปธรรมมากกว่านี้

หัวใจของเธอเบิกบานเมื่อเห็นความงามของเวลากลางวัน แต่อย่างไรก็ดีภาระอันหนักหนาที่เธอตัดสินใจนั้นยังคงอยู่กับเธอ เธอควรลาออกและยอมจำนนต่อวิถีที่เธอ และผู้หญิงในคณะอีแวนเจลิคอลลคนอื่น ๆ ทำกันหรือไม่? หรือเธอควรทำตามสิ่งที่มากระตุ้นใหม่ให้เธอมั่นใจว่าเป็นการทรงเรียกจากพระเจ้า และสานงานที่พระเจ้าเริ่มต้นไว้ในตัวเธอต่อไป?

เมื่อเธอเดินออกจากบ้านโดยทิ้งรอยเท้าไว้บนปุยหิมะอันอ่อนนุ่ม แคเรนตระหนักว่าการตัดสินใจของเธอเช่นเดียวกับजूลีในเหตุการณ์ที่ ดร. เฟลมมิงเล่าจะเป็นแบบอย่างสำหรับผู้หญิงอีกหลายคนที่กำลังดิ้นรนเพื่อดำเนินชีวิตตามการทรงเรียกในงานมิชชั่นและงานพันธกิจ แม้จะมีความเข้าใจผิดและประเพณีต่าง ๆ ในบางภาคของคริสตจักรอีแวนเจลิคอลลร่วมสมัย เมื่อมองดูท้องฟ้าที่สดใสและแผ่นดินที่ปกคลุมไปด้วยหิมะรอบ ๆ ภายเธอ แคเรนก็ทวนระลึกถึงถ้อยคำของผู้ประพันธ์สวดได้ว่า “ข้าพระองค์หวังใจ ข้าพระองค์จะไม่กลัว”